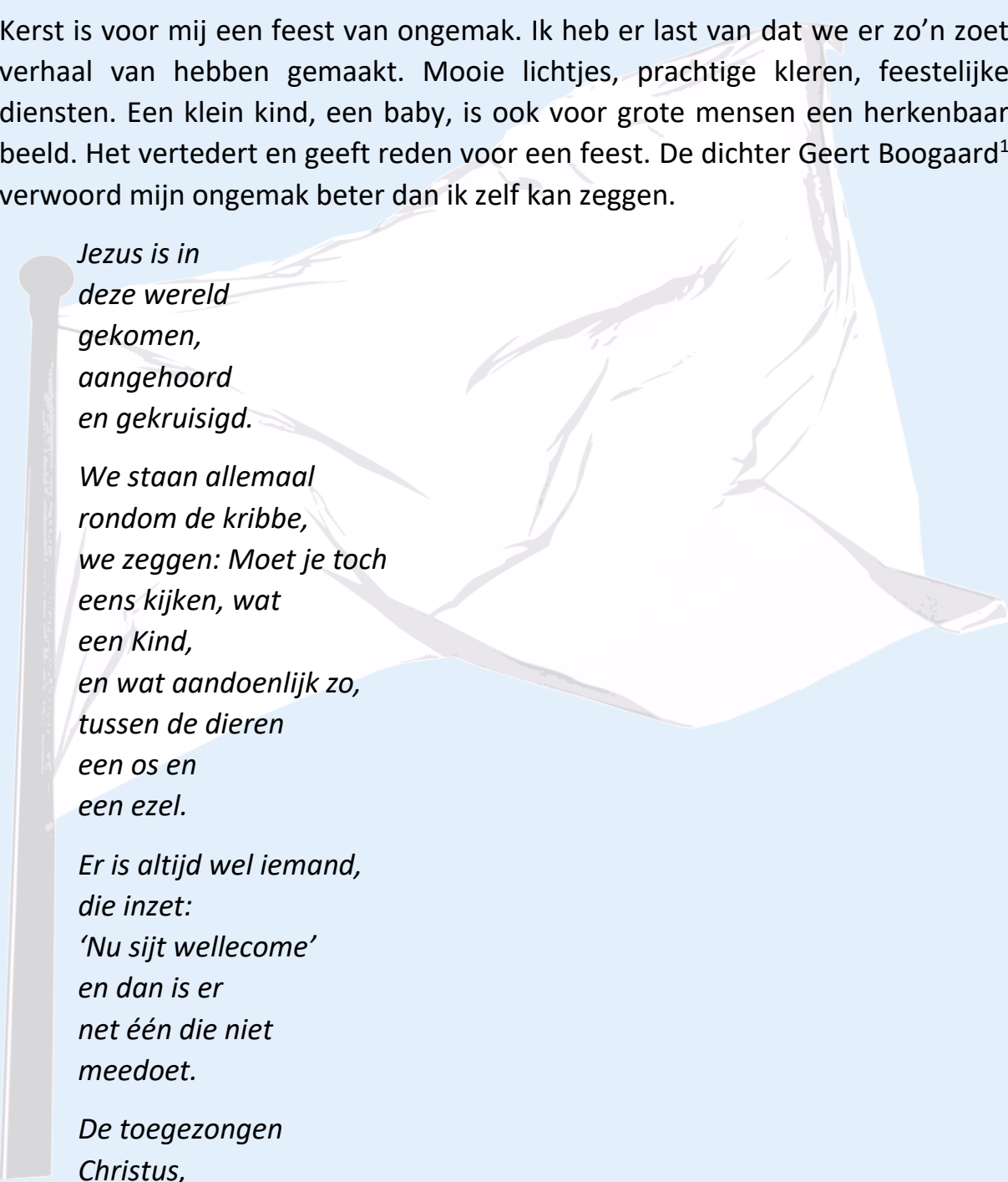

Ongemak

Kerst is voor mij een feest van ongemak. Ik heb er last van dat we er zo'n zoet verhaal van hebben gemaakt. Mooie lichtjes, prachtige kleren, feestelijke diensten. Een klein kind, een baby, is ook voor grote mensen een herkenbaar beeld. Het vertedert en geeft reden voor een feest. De dichter Geert Boogaard¹ verwoord mijn ongemak beter dan ik zelf kan zeggen.

*Jezus is in
deze wereld
gekomen,
aangehoord
en gekruisigd.*

*We staan allemaal
rondom de kribbe,
we zeggen: Moet je toch
eens kijken, wat
een Kind,
en wat aandoenlijk zo,
tussen de dieren
een os en
een ezel.*

*Er is altijd wel iemand,
die inzet:
'Nu sijt wellecome'
en dan is er
net één die niet
meedoet.*

*De toegezongen
Christus,
de lang-zal-ie-leven-Jezus
van de zoveelste
verjaardag,*

*maar o wee wanneer
Hij spreekt,
wanneer Hij tot ons
zegt: Zeventig maal zeven
maal zult ge
vergeven,
naar uw broeder zult ge gaan
om u met hem te
verzoenen,
uw kruis zult ge
dragen
en de minste
zult gij zijn
en al wat ge doen zult
aan de geringste broeder,
dat hebt ge aan Mij
gedaan;
zo hebben we het
niet bedoeld.*

De witte vlag siert onze woning met kerst. Als teken van mijn ongemak, maar ook van mijn belijdenis, dankbaarheid en verlangen om Hem in te volgen in zijn bedoeling.

¹ Uit de bundel *Brood en wijn*, (1975)